

[Ministeren for skatter og afgifter]

rer bilen, desto lavere bliver afgiften. Jeg mener ikke, at der sker nogen uretfærdighed. Jeg mener, at der er sket det i sagen, at man har startet en produktion uden at gøre sig de afgiftsmæssige konsekvenser klart. Når man så har startet produktionen og opdager, at man ikke kan sælge bilen, siger man, at man nu af hensyn til beskæftigelsen, valutaen og alle de andre ting ikke vil betale afgifter som alle andre mennesker i dette land.

Det synes jeg ikke er en rimelig måde at optræde på, men jeg vil da meget gerne drøfte det med hr. Camre, og hvem hr. Camre vil bringe med til sådan et møde, så vi kan klarlægge, hvorledes forholdene egentlig er.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 326

2) Til *socialministeren* af:

Agerschou (SF):

»Hvordan vil arbejdsministerens forslag om at forlænge ventetiden for ret til dagpenge påvirke antallet af personer, der bliver nødt til at modtage kontanthjælp efter bistandsloven i årene 1985, 1986 og 1987, samt påvirke kommunernes udgifter til kontanthjælp i de samme år?«

Skriftlig begrundelse

Arbejdsministeren har fremsat forslag om at forlænge ventetiden for ret til dagpenge, så dagpengeretten først indtræder efter 18 måneders medlemskab af en arbejdsløshedskasse og for nyuddannede efter 4 måneders medlemskab af en arbejdsløshedskasse. Ændringerne skulle medføre statslige besparelser på udgifterne til arbejdsløshedsforsikring på 1.000 mill. kr. i 1985, 1.250 mill. kr. i 1986 og 1.250 mill. kr. i 1987.

Det ønskes i denne forbindelse oplyst, hvorledes dette forslag vil påvirke antallet af kontanthjælpsmodtagere i disse år samt påvirke kommunernes udgifter til kontanthjælp i disse år.

Socialministeren (Palle Simonsen):

På baggrund af arbejdsministeriets oplysninger om aldersfordelingen og antallet af medlemmer, der forventes at blive berørt af arbejdsministerens lovforslag om en forhøjel-

se af ventetiden for ret til dagpenge, kan jeg sige, at det må forventes, at der i 1985 vil komme ca. 7.800 nye kontanthjælpsmodtagere fra denne gruppe. I hvert af årene vil antallet af kontanthjælpsmodtagere blive forøget med ca. 10.000.

Jeg skal understrege, at de her nævnte tal er omregnet til helårspersoner.

Hvis vi ser på udgifterne, vil udgifterne til kontanthjælp på grund af forslaget blive forøget med 345 mill. kr. i 1985 og 430 mill. kr. årligt i 1986 og 1987. Af disse udgifter skal kommunerne efter refusionsreglerne dække halvdelen.

Agerschou (SF):

Nu er socialministeren jo ligesom jeg klar over, at antallet af kontanthjælpsmodtagere har været stigende gennem de sidste 4-5 år, og at denne stigning hænger sammen med den almindelige arbejdsløshed i samfundet. Derfor vil jeg spørge ministeren supplerende, om han mener, det er særlig hensigtsmæssigt, at arbejdsministeren fremsætter et forslag, hvorved antallet af kontanthjælpsmodtagere faktisk stiger og kommunernes problemer med hensyn til både rådgivning og vejledning og anden form for bistand til disse modtagere øges.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Nu har det jo for så vidt ikke noget med selve udviklingen i antallet af bistandsmodtagere at gøre, at der er en afledt effekt af arbejdsministerens forslag. Det er klart, at arbejdsministeren og jeg er enige om det forslag, der er fremsat, og jeg kan kun sige, at det, der står tilbage, er, at jeg nu har svaret kontant på et kontant spørgsmål. Så foreslår jeg i øvrigt – og det mener jeg vil være mere rimeligt – at denne sag drøftes i udvalget, når forslaget fra arbejdsministeren har været til første behandling.

Agerschou (SF):

Jeg glemte selvfølgelig i første omgang at takke socialministeren for et meget kontant svar. Jeg vil samtidig sige, at jeg egentlig havde forberedt mig på et noget mere sværende svar, men derfor synes jeg alligevel, at det er vigtigt at fastholde, at et af problemerne for vores socialforvaltninger, specielt med hensyn til bistandsloven og kontanthjælp, er,